

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL II.

„Gazeta” iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
La administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu adresa în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un esemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
mai înainte.

Nr. 165.

Brașov, Joi 28 Iulie (9 August) 1888.

1888.

Brașov, 27 Iulie st. v. 1888.

Am vădit în revista de ieri
de încordarea ce domnesce între
Cehi și Unguri.

Una din cauzele acestei încor-
dări sunt și simpatiile, ce le nu-
trecu Cehii pentru toți Slavii și
în deosebi pentru Rusia.

Cehii formându o insulă în ma-
rea germană, sunt convingși, că
numai printr'o puternică desvol-
tare națională a elementului lor
și printr'o strînsă solidaritate cu
Slavismul, pot scăpa de cutro-
pirea germanismului.

Simpatiile lor pentru slavism
însă până acuma nu și-au per-
dutu caracterul lor curat cultural.
Cehii au rămas buni austriaci cu
tote opintirile contrariilor lor de
a le atribui tendințe și scopuri
panslavistice.

În ce privește imputările, aceste
se fac reciproc. Și Cehii im-
pută Germanilor din Austria ten-
dințe și scopuri pangermane di-
cându-le: cum voi doriți alianța
cu Germania pretinzându că rămă-
neți buni patrioți austriaci, de ce
se nu putem dori și noi alianța
monarhiei noastre cu Rusia?

Din incidentul aniversării in-
troducerea creștinismului în Rusia,
partida Cehilor tineri a arătat
mare însuflețire pentru serbările
dela Kiev, făcându imputare con-
ducătorilor bătrâni cehi, că n'au
mijlocit, ca națiunea cehică să
participe în mod oficial la ace-
ste serbări.

Cehii tineri au primit în urma
atitudinii lor o lecțiune aspră din
partea organului arhiepiscopului
din Praga, care îi dojenesc, că se
însuflețesc pentru o serbare, care
nu este catolică, ci rusă-ortodoxă.

Memoratul organului s'a provo-
cat între altele și la împrejura-
rea, că nici chiar episcopul Stross-

mayer, care e privit de contrari
ca panslavist, n'a luat parte la
serbare, nici chiar printr'o tele-
gramă de felicitare.

În realitate însă Episcopul
Strossmayer a adresat rectorului
universității din Kiev o telegramă
în care salutându serbarea dice
între altele:

„Dumneșeu să binecuvinteze
Rusia, ca prin tăria credinței,
printr'o viață esemplară cu ajuto-
rului lui Dumneșeu și cu eroism
creștinesc să-și pōta împlini pe
lângă toate celelalte probleme și
cea mai sublimă misiune universală,
ce i-a dat Dumneșeu.”

Antagoniștii Cehilor se folo-
sesc de depeșa episcopului croat
care se bucură de mare populari-
tate în Boemia, spre a varia din
nou tema „uneltirilor panslaviste.”

Cehii, cari se entusiasmă pen-
tru memoria marelui principe Vla-
dimir și cari simpatizează cu epis-
copul de Diakovar, nu au cu-
vânt de a se lăuda cu patriotis-
mulaustriac cum se laudă Germanii,
cari se însuflețesc pentru împē-
ratul german și facu mereu în-
chinăciuni cancelarului său!

Invinuirile de nepatriotism,
ce și le adresază reciproc cei din
tabăra germană și cei din tabăra
slavă ilustrează viu situațiunea in-
teriōră a monarhiei.

Rezultatele întrevederii împēraților.

Fōia oficiōsă „Berliner Politische
Nachrichten” scrie despre călătoria împē-
ratului Wilhelm următoarele: „Când
unele, diare încercă a formla unul
câte unul rezultatele călătoriei, când se
discută cu deosebire detaluri despre o
nouă regulare a cestiunei bulgare, când
se vorbește de-o conferință a bărbaților
de stat ai Rusiei și ai Statelor din a-
lianța triplă, precum chiar și a monar-
chilor de arangamente financiare de
înțelegeri germano-ruse pe diversele te-

rene ale relațiilor reciproce, toate
acestea sunt numai conjecturi cari trecu
multu preste cadrul informațiilor
demne de creșut și sunt o dovadă e-
videntă despre necunoștința relațiilor
căci judecându bine trebuie să vedă ci-
neva forte ușor, că astfel de teme,
cari formeză obiectul întrevederii între
persone atât de înalte ca împērații ger-
man și rusești, nu pot fi numai casu-
ale sau improvizate, ci sunt de regulă
claru statorite dinainte în modu prag-
maticu.”

Diarul „Pester Lloyd,” întrun
articul atrage atențiunea cetitorilor
săi, asupra preparativelor ce Rusia
nu încetăz a-le face, cu toate asigurările
diarelor Europei. mai ales în urma în-
trevederii dela Peterhoff. Inarmările
Rusiei sunt un fapt, care micșorează
forte multu efectul asigurătoru ce a
trebit să-l producă întrevederea celor
doi împērați. Și ceea ce e mai rău
încă armamentele Rusiei, cari urmeză
necontenit și fără încetare, silesc și pe
Austria să urmeze aceeași cale. Suntem
forțați, dice „Pester Lloyd,” de a face
cele mai mari sforțări pentru a nu ră-
mânea mai în urmă. Dēr unde vom
ajunge astfel? Ingrjirile nōstre cresc
în făcare și.

Raportul

Comitetului Asociațiunei transilvane pentru
literatura română și cultura poporului ro-
mân despre activitatea sa în decursul
anului 1887.

(Urmare.)

IV.

Biblioteca Asociațiunii cu finea a-
nului 1887 a constat din 5882 tomuri,
cu 54 mai mult, decât în anul
precedent, unu sportu provenit din dona-
țiuni și intrări în schimb dela Academia
română din București, dela Academia de
științe din Viena, dela Academia de
științe din Budapesta, dela Universitatea
săsescă din Sibiu, dela societatea „Ve-
rein für Siebenbürgische Landes-Kunde”
în Sibiu, dela biblioteca națională din
Florență și Roma, dela societatea geo-
grafică română din București, dela d-lu

Meitani din București, dela d-lu G. Ba-
rișiu în Sibiu etc.

Dintre scrierile periodice au încursu
gratuitu „Telegrafu Român” „Gazeta
Transilvanei,” „Familia,” „Amicul Fa-
miliei,” „Gazeta Sătenului,” „Lumină-
torul,” „Convorbiri literare,” „Romă-
nische Revue,” „Economia Națională,”
„Preotul Român,” „Biserica Ortodoxă
română,” „Biserica și Școlă,” „Fōia Die-
cesană,” „Școlă și Familia,” „Pedagogul
Român,” „George Lazaru,” „Convorbiri
pedagogice,” „Meseriașul Român,” „Ga-
zeta poporului,” „er „Literarisches Cen-
tralblatt” s'a procurat din suma votată
pentru bibliotecă.

Inventariul bibliotecii s'a sporit
cu 3 esemplare din „Transilvania” pro
1887 și a scăzut cu două colecțiuni de
câte unu esemplar din organul Asso-
ciațiunii dela începutul aparițiunii lui
donate bibliotecilor dela scolele grăni-
țeresci din Hațeg și Scoreiu.

V.

„Transilvania,” organul Asso-
ciațiunii, a continuat a se eda și în anul
1887 sub redacțiunea d-lui primu-secre-
tar al Asociațiunii. Ea s'a tipărit
până în Septembrie 1887 în 600 exem-
plare, ēr de atunci încōci, constatādu-
se necesitatea de a i se mări e-
dițiunea, ea s'a scos în 700 exemplare.
Din exemplarele fōii 557 s'au trimis
membrilor fundatori și ordinar ai Asso-
ciațiunii, 2 la prenumeranți, 18 la des-
părțiminte, 47 la bibliotecile școlare și în
schimb și 8 oficiose. Observăm că,
în conformitate cu conclusul adunării
generale din Alba-Iulia, ședința II. Nr.
39, organul Asociațiunii în totu docu-
sul anului, despre care raportăm, s'a
trimis gratuitu membrilor, cari plă-
tesc taxele regulat.

VI.

Cu privire la despărțimintele Asso-
ciațiunii relevăm, ca cele mai active
întru promovarea scopurilor Asociați-
unii, mai totu numai pe cele amintite în
raportele anilor trecuți, anumiți pe alți
Sibiului, Brașovului, Clușului, Sebeșului,
Abrudului, Albei-Iuliei, Reghinului, Fă-
gărașului, Turdei, Selagiului și Blasului.
Dela celelalte despărțiminte, cu toate so-
licitările ce li s'au făcutu, comitetul a
fost în poziți a primi numai în parte
sciri despre o lucrare mai mănōsă; ast-
felu dela despărțimintele Deju și Deva,
pe când la solicitările adreseate celorlalte

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

SIGURD și SINGORRA.

(Basmă scandinavă.)

(Urmare și fine.)

Sigurd, dorind să scape cât mai
curând de prigonirile babei blăstemată,
mergea repede și când ajunsese aproape de
cei doi morari cărora le dete căciul,
auzi pe vrăjitoare cum le striga: — Mo-
rari, dragii mei morari, dragii mei mun-
citori, sfărmași în mii de bucățele pe
feciorul împēratului. — Ba nu, fiindcă
el n'a dat căciul, când n'era frig
la cap. Noi nu vrem să facem reu
cui n'a făcut bine! răspunseră morarii.

Sigurd merse mai departe și ajunsese
la pădurari. Baba le striga și lor: Pă-
durari, dragii mei pădurari, tăiați-lu într'o
mii de bucățele. — Ba nu, — răspun-
seră ei — noi aveam numai unu topor
de lemn și el n'a dat două topore
de fier. Nu vrem să facem rău cui
n'a ajutat.

Sigurd s'apropia de cei doi dulgheri.
Însă și aceștia spuseră, că nu voru să
facă nici unu rău binefăcătorului lor.

În sfârșit feciorul împēratului se
întorse în palatul fermecat, unde era
scumpa lui logodnică, frumoșa Singorra,
cu care trebuia să se însore și să se în-

tōrcă în țera lui. Dina plesnea de nē-
casu când ilu vedu, că s'a întorsu viu,
nevătămat. Iși stăpâni însă necazul și
nu mai dișe nici o vorbă. Însă s'era, după
ce se culcară toți omenii casei, Singorra
s'apropia de logodnicul său și i dișe:
— Să ne grăbim să plecăm; de unde
nu, suntem pierduți. — Cum să facem?
noi nu putem eși din palatul ăsta fără
învoirea dinei... răspunse feciorul de
împērat. — O să găsescu eu unu mij-
loc de scăpare, decă m'î făgăduesc să
îmi rămă credincios și să nu mă înșel
niciodată. — Iți făgăduesc cu totă inima.
— Bine! du-te în grajd, pune șeua de
aur pe spinarea armăsarului negru și
șeua de argint pe spinarea iepii negre
și la miezul nopții plecăm. — Bine!

Pe când Sigurd este în grajd și
înșeuează caii Singorra se întorse în odaia
ei și cu bucăți de carne și cearșafe face
trei păpuși. Pune o păpușe în patul ei,
o altă păpușe jos și p'a treia păpușe în
pragul ușii. La miezul nopții iese.

Sigurd și Singorra incalică și por-
nescu repede.

De dimineță, când cântă cocoșu în-
tăiu, dina se deșteptă și dice: — Dragă
Singorra, dormi? — Nu! răspunse pă-
pușă din pat.

Mai pe urmă zina întrebă ēr: —
Singorra, dragă, dormi? — Aprindū fo-
cul! răspunse păpușă, care fusese pusă
jos.

Mai pe urmă dișe ēr: — S'a aprinsu
focul? — Da! răspunse păpușă din
prag.

Nu trecu mult și zina se sculă și
întră în odaia feti. Vē puteți închipui
necazul ei când găsi păpușile în locul
fetei împēratului. Alergă numai decatu la
grajdu și vedu că i lipsu și caii cei mai
buni.

Atunci chemă pe vātafulu ei și i po-
runci astfel: — Pune șeua pe țapul
meu, care face o sută de poște la fie-
care călătură; sbōră repede și pune
māna pe mic și pe mare!

Vātafulu incalică pe țap, țapul
sbură numai decatu în aeru ca vântul
pe valuri. Nu trecu mult și Singorra
auzi înapoia lor o suflare grozavă, și
dișe: — Țapul zinei ne gonesce, o să
ne ajungă numai decatu... iute... iute să
găsim unu mijloc de scăpare.

Deodată, în locul ei și alți lui Si-
gurd, pe drum, se ivescu doi șoreci mi-
titei, Vātafulu vedu numai șorecii,
se întorse. — Hei! ai prinsu pe fugari?
ii strigă zina cum ilu zări. — Ba nu,

am vedu numai doi șorecii, cari se ju-
cau pe marginea drumului. — Trebuia
să-i prind. Întorce-te și-i prinde.

Când se duse însă vātafulu, găsi
în locul șoricilor două păserele.

Vātafulu ēr se întorse. — I-ai prins?
strigă zina. — Ba nu, fiindcă n'am gă-
sit altă, decatu două păserele, cari sbu-
rau în aer.

— Ticălosule! Trebuia să le prind.
Întorce-te și mi-le adu.

Vātafulu ēr se întorse și când ajunsese
pe fugari zări numai două flori pe mar-
ginea unui drum fără rădăcin. Vāta-
fulu se întorse. — I-ai prins? îi strigă
ēr ursitōrea. — Ba nu, fiindcă n'am gă-
sit decatu două floricele pe marginea
șantului. — Trebuia să le iai. În sfârșit
lasă, mē duc chiar eu după ei.

Și zina incalică pe țap și sbură în
aer. Însă în vremea asta fugarii căl-
caseră pe pământul altor moși, așa
că nu mai erau în puterea ei. Sigurd se
bucură în sfârșit, că călcă pe pământul
țării lui și se grăbe să se ducă în pa-
latul de unde fusese furat. Singorra
însă simția nu sciu ce fiindcă voia să-l
oprēscă, însă elu o asigură că îndată ce
iși va sāruta pe tată-sēu o să se întorcă
lângă ea. — Bine, decă este așa, du-te,

despărțiminte, precum despărțimintelor: Hațeg, Baia de Crișiu, Siomcuta-mare, Năsăud, Bistrița, Oșorheiu, Sighișoara și Mediaș nici până azi n'a urmat nici un răspuns. Causa acestei stagnări e de a se caută de o parte, după cum comitetul informat a fost prin direcțiunile despărțimintelor Deva, Turda și Deșiu, în impregiurările critice materiale ale poporului român și în relațiunile locale nefavorabile, er de altă parte și în arondarea puțină corespunzătoare, care li s'a dată la întemeierea loră despărțimintelor. Încât pentru impregiurarea din urmă, comitetul a pus la cale un proiect pentru o nouă arondare, care în considerarea multor agende, care au cerut grabnica hotărâre a comitetului, n'a putut fi supus încă debaterii acestuia. Elu va forma însă obiectul unei dinte cele mai apropiate ședințe ale comitetului, eră cu proxima ocaziune acela se va supune și aprobării on. adunării generale.

VII.

Supunându-se raportul acesta apărării Onoratei adunări generale în legătură cu aceluș: a) rațiociniul pro 1887; b) budgetul pro 1889; c) consemnarea membrilor nou însinuați; d) consemnarea celor ajutorați prin stipendii; e) consemnarea celor repotași dintre membrii Asociațiunii;

adunarea generală se binevoioscă:

1. a da comitetului absolutului pentru activitatea lui din anul 1887; 2. a aproba budgetul propus pro 1889; 3. a declara de membri pe cei consemnați în lista prezentată; 4. a face amintirea obișnuită pentru membrii repotași — și 5. a alege pe președintele, vicepreședintele și pe bibliotecarul Asociațiunii.

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Sibiu la 25 Iulie 1888.

George Barițiu, Dr. Ioan Crișianu,
pentru preș. secretar II.

Adunarea generală a Asociațiunii.

Prima zi.

Abrudă, 6 August 1883.

On. D-le Redactor! În creerii munților apusenți, aici unde odinioară s'au săvârșit atâtea fapte mărețe de eroism și virtute națională românească, s'au deschis zilele aceste sărbătorile îndatinate cu prilejul adunării generale ale „Asociațiunii transilvane pentru cultura și literatura poporului român.”

Românii din toate părțile Ardélului și mai din depărtare încă, s'au adunat și s'au tîndă unul altuia munca frățească, să pună piatră pe piatră la edificiul culturii naționale românești. E un deosebit moment de însuflețire această adunare, și deosebit de fericitoare pentru frații munteni în mijlocul cărora am petrecut și petrecem, întimpinați de cele mai căldurose simpatii, de rară ospitalitate și bunăvoință. Nu e în stare

însă condeilul meu să vă descrie toate.

Pot să vă dică însă atâtea, că de parte de-a esagera, comitetul însărcinat cu conducerea festivităților din incidentul adunării gen. a Asociațiunii, și-a cunoscut pe deplin chemarea.

Din bunăvoința fraților Abrudani, oșpeții sosiți aici Sâmbătă în 4 August seara s'au întrunit cu toți într-o localitate convenabilă spre a-și face unii altora cunoștință. Deja seara aceasta ne promitea o bucurie, ce rară întimpină omul în zilele de peste an. Adunați în număr considerabil aici Românii, de toate clasele și etățile s'au binevenat cu inimă și simț românesc întimpinați fiind străinii c'unui bineșimț și cugetat discurs din partea vrednicului avocat dl. A. Filipă, la care dl. Dr. Vasiliu Lucaciu, cunoscutul și iubitul nostru bărbat, i-a răspuns așa de dulce, așa de pătrunzător și mișcător, încât întreg publicul, ce era de față a rămas însuflețit de cuvântarea d-sale.

Să nu ne uităm însă, că în fruntea noastră a tuturor stă veteranul și încărunțitul în luptele naționale d-lu G. Barițiu. Era frumoasă priveliștea, și frumoasă și sublime erau sentimentele ce creșeau în inima fiă-cărui om de bine. De aici ne-am despărțit, cu dorul de a ne revedea pe ziua de 5 August întruniți în aceeași loc, ca să auzim și să vedem ce anume s'au făcut din partea organelor Asociațiunii și cum și în ce mod s'ar pute ajuta cât se poate mai mult acestai instituțiunii naționale.

În 5 August dimineața după ce s'a oficiat serviciul divin în localul bis. gr. or. din loc cătră 11 ore din zi s'a deschis prima ședință prin o cuvântare adevărată românească a d-lui G. Barițiu în care espune pentru ce ne-am adunat noi aici, face istoricul Asociațiunii și îndemna prin căldurose cuvinte pe cei de față a fi cu totă luarea aminte la cele ce se vor pertracta, enunțiându sus și tare că: „este datoria bătrânilor să țină strînse legătură de armonie cu cei tineri, și să facă și ei de acum, ca cei bătrâni, ca și Șaguna și dimpreună cu el alții ne dicea la 1860 când ne-am adunat întâiași dată. „Ne-am adunat în caritate, ne despărțim în caritate. Să ne întîlnim la masa noastră comună, să ne îndulcim de limbă și națiune” etc. și concludă și încheie prin cuvintele: „Cred domnilor că veți fi convinși că mare este sarcina și problema Asociațiunii”

După ce oratorul provocă să se alégă un președinte ad hoc, adunarea îl aclamăză unanim tot pe d.-sa.

Cuvântarea de deschidere a urmat

întîmpinarea d-lui adv. A. Filipă, care cu vorbe căldurose și bineșimțite bineventăză comitetul, membrii Asociațiunii și întreg publicul ce era de față.

Urmăză apoi citirea telegramelor la adresa adunării generale, sosite din diferite unghiri ale țerei.

După ce se insinuă câteva propuneri, se nasce o scurtă discuțiune asupra demisiunii d-lui E. Brote din postul de cassar al Asociațiunii.

În genere ședința I-mă a decurs calm și bine cugetat. Ca întregire celor următoare însă nu pot să nu dau espresione impregiurării, că mulți, foarte mult dintre omenii noștri nu s'arată prea zeloși în frecventarea adunărilor generale. Scim de aceia, cari pe lângă totă ușurința, au rămas acasă fără de-a li-se putea da vot de justificațiune, cel puțin în parte.

După închiderea ședinței, publicul se retrage pentru a lua parte la banchetul proiectat, pentru care s'au pregătit aproape la 200 cuverte. În supremul moment de fericire, ce ni-a pricinuit frumoasă și nobila societate întrunită la această masă comună, dl. G. Barițiu a ridicat un toast pentru Majestatea Sa împ. și regele nostru, căruia au succedat o mulțime altele dintre cari însă mai remarcabil este cel al d-lui Dr. V. Lucaciu pentru femeia română. Banchetul a ținut aproape până la 6 ore seara, când oșpeții împărăsiindu-se pe la diferiți onorațori și indiviți ori familii în inimă cu însuflețirea și în minte cu gândul de-a face cât se poate mai mult pe ceea înaintării în cultură, așteptau cu nerăbdare concertul amunciat și arangiat de frații Mureșeni, cu ajutorul domnelor și domnilor din loc și jur.

Concertul acesta, după cum se putea vedea din program, a constat aproape numai din piese populare românești. Nu impenați în haine străine s'au prezentat așader concertanții înaintea publicului român însetat după muzică românească.

Dl. I. Mureșianu prin urmare și-a priceput în deajuns greaua problemă ce și-a luat asupra-și cu atât mai virtuos, cu cât încă în patru zile a scit și putut forma un cor, care executând cele două piese originale ale d-sale „Dorule, o dorule” și „Trecui valea” a primit din partea publicului cele mai frenetice aplause, cerându-se în mai multe rânduri să se repeteze.

Der despre asta precum și despre balu voiu reveni cu altă ocaziune. Deocamdată însemnez numai că sentimentele ce-a produs d-lu I. Mureșianu în public prin muzica d-sale sunt neaștep-

tat de măgulitoare pentru densusul. A-plause nesfârșite urmară după fiecare piesă.

— Horțu. —

SCRILE DILEI.

Cetim în „Rev. Pol.”: În aducere aminte de prezența Alteței Sale principelui de corună Rudolf în Bucovina fu ridicat un monument în Voivodeasa lângă st. mănăstire Sucevița. La desvelirea monumentului a fost de față guvernorul țerei Br. Pino, apoi Br. Musteața în numele comitetului țerei și archimandritul st. mănăstiri Sucevița, Hilarionu Filipovic.

Din Lipsca ni se scrie, că în „Institutul pedagogic al reunitiei germane pentru lucrul de mână în școlile de băieți,” unde în fiă-care an se țin câte 2 cursuri de câte 4 săptămâni, au fost în anul acesta la cursul I din Iulie 32 de participanți: din Rusia, Bulgaria, Austria, Ungaria, Germania, ba chiar și din New-York, în America. La cursul al 2-lea din August se află 38 de participanți între cari și 5 dame din Anglia. Participanții la aceste cursuri au ocaziune a-și însuși cunoștințele de lipsă în cartonagiu, măsurit, în sculptură și în lucrări mai ușore de metal. Printre participanții la aceste cursuri se află și un român, anume d-lu Georgiu Moianu, învățător în Brașov. D-sa a studiat în cursul I măsuritul și sculptura, er într'al II studiază cartonagiul și lucrul de metal. — D-lu Moianu, reintorcându-se acasă, va pute să deschidă cu multă mai mare succes cursuri pentru industria de casă ca până acum.

Ministrul de interne, după raportul comitetului suprem Andreiu de Bethlen, a dăruit pe sēma celor păgubiți de grindină din Feldiōră și Bodu 200 fl. v. a.

Din Orșova se raportă diarelor unguresci, că Românii din Gornința sunt foarte neastemparați și că s'au făcut chiar renumiți prin nerespectul ce-lu manifestă față cu fruntariile Ungariei. Așa în ziua de 29 Iulie se scrie, că o ceta de bandiți din România sub conducerea lui Ionu Jova au năvălit cu armele asupra a patru arendatori ai erariului statului ungar, cari își mănaseră turmele lor la pășune în munte. Arendatorii s'au perat atāt pe sine, cât și turmele lor de oi, pe care bandiții voiau să le ducă spre Gornința. În lupta această se fi rămas însă mai mulți omeni răniți și numai prin întervenirea gendarmilor se fi putut scăpa bieții arendatori.

însă să-mi fagăduiesc că n'ai să dică nici o vorbă când te vei afla în palatul tatălui tău. Trebuie să mai trec și prin încercarea asta. Dacă vei uita sfatul meu, am să fi nenorocit. — Am ascultat până acum întocmai tot ce mi-ai poruncit, n'am să uit acum... răspune el.

Ea nu răspune nimic, îl lăsa să plece și se puse pe marginea drumului și încep să plângă.

Împăratul primi cu bucurie mare pe copilul lui și tot pretinii se bucurau că-l vedu întors. Însă lucru ciudat! el nu vorbea! și numai prin semne dete să se înțelegă, că vră să plece.

Ajunsese în pragul ușii, când se pomeni cu doi câni mari că se repedă la densusul hămăind.

Sigurd se supără și le strigă cânilor: „Tăceți!”

Însă abia dice el vorbele astea și uită tot ce i s'a întimplat până acum, uită pe Singorra și i se părea, că el numai a visat. El plecă atunci voios și toți prietini lui vechi alergau împrejurul lui, și totă țera se înveseli când auzi, că împăratul și-a găsit copilul.

Singorra însă aștepta pe totă clipa pe iubitul ei. Vedeându că el nu se

mai întorce, ghici ce s'a întimplat, și, în durerea ei, se retrase într'un loc pustiu, lângă un izvor limpede.

A doua zi de dimineață, pe când ședea acolo mihnită, ascunsă în pădure, veni o fată să ia apă și vedându în apă răsfrânsă o față frumoasă, ea credu că și vede chipul ei. — Ah! apoi decă sunt eu așa de frumoasă n'am nevoie să mai stau lângă tata, măcar că este orb! dice fata și fugi.

Singorra luă ulciorul pe care-l lăsase fata cea ticălosă, îl umplu cu apă, îl duse bătrânului părăsit și încep să-l îngrijască, ca și cum ar fi fost tatăl ei. Bunul bătrân o credea că este fata lui, deși se mira uneori, că ea îl slujește prea repede.

Nu trecu însă multă vreme și la curtea împărătescă s'auzi, că bătrânul avea o fată de o frumusețe nepomenită. Trei tineri se hotărâră să se ducă, unul după altul, ca s'o vedă, nădăjduind fiecare, că pe el o s'ă placă fata unchișului.

Cel dintăiu care se duse la Singorra fu primit cu multă cinste. El îi spuse, că dorește s'o ajute la orice ar dori ea și Singorra îl puse numai decătu pe lucru. Sēra, fiindcă el gândea

că să rămăe acolo, o întrebă decă nu vră să mai facă el ceva. — Ah, ai dreptate, am uitat să trag lanțul după capac, care acopere gura coșului, pe casă! îi dice ea. — Mă duc eu s'ă trag... răspune tēnerul. Și se sui pe casă. — Ai apucat lanțul? întrebă ea. — Da.

Atunci Singorra porunci lanțului să se incolăcescă pe tiner și s'ă ție legat totă noptea. Inzadar se trudi sērmanul să desfacă lanțul, căci nu putu isbuti până nu se lumină de ziua.

Fugi bietul tiner rușinat, însă nu spuse nimēni ce i se întimplase — ca să nu ridă de densusul.

Tēnerul, care veni după, el fu totu așa de bine primit și fu pus să facă ba una ba alta. Sēra dorind și el să rămăne, întrebă pe Singorra, decă nu cumva avea s'ă mai pue să facă ceva. — Ah! am uitat să punu drug de fer la pōrtă! răspune ea. — Mă duc eu s'ă lu pūn, dice el. Cum puse mână pe fer, Singorra porunci fierului ca s'ă ție strins de pōrtă până la ziua. De surda se sili el să scape. Nu isbuti decătu când se lumină de ziua și cum se vedu scăpat fugi și nu spuse nimēni ce i se întimplase.

Cel d'altu treilea fu totu așa de bine primit și vorbi foarte frumos cu fata. Sēra, fiindcă dorea să rămăe, o întrebă decă nu avea ea să i mai poruncască ceva. — Ba da! am uitat să închid vișelul în coșar! răspune ea. — Mă duc s'ă închid eu. — N'o să poți! — Aș! nu'mi pasă!

Când apucă pe vișel cu amēdoue mânăle, Singorra porunci vișelului ca s'ă ție tărăscă peste mūnți și peste văi până la ziua. Așa și făcu. Abia de dimineață putu nenorocitul tēner să scape și atunci fugi acasă rușinat și rupt de osteneală.

În vremea asta Sigurd era gata să împlinescă dorința părinților lui, adecă să se însore cu o domniță streină și lumea din împărăția lui se pregătea să sărbătorească nunta lor.

Într'o zi, pe când se plimba în trăsura cu logodnica lui și cu câțiva boeri cari țineau de densusul, ajuse din întemplantare, aproape de casa locuită de Singorra. Aci, deodată, caii se infuriară, rupseră opritorile și șleaurile și oșteșă și fugi, lăsându trăsura în loc, așa că nu se mai puteau întorce acasă la palat.

Atunci unul din cei trei tineri, cari fuseseră la Singorra și cari tocmai veni-

România și expoziția din Paris.

Etă după unele foi din București și **Apelul** comitetului național pentru participarea României la expozițiunea universală din Paris în anul 1889:

Scumpi concetățeni!

Prințul George Bibescu, — upăd ce răspunse la patriotica inițiativă a d-lui A. Ciurcu, privitoare la participarea țerei noastre la Expozițiunea universală din Paris, în anul 1889, după ce văduse pe d-nii membri ai guvernului republicii franceze, după ce pregătise totu în Paris cu direcțiunea generală a expozițiunii pentru a asigura această participare și după ce făcuse să se reserve pentru România un loc pentru lupta pacifică la care Franța a invitat tôte națiunile Universului, — a sosit în București, Miercuri de dimineață.

În lipsa unui comitet organizat, densusul a făcutu apelul la tôte persoanele însuflețite de un adevărat simțământ patriotic, pentru ca să se constituie în comitet național și să ia în țără măsurile trebuincioase pentru a încuraja opera comună și a-și asigura succesul.

Comitetul național este format; ecă numele tuturor membrilor cari au primit a figura într'ensul. Ei aparțin la tôte stratele societății. Prințul George Bibescu a fost alesu președinte. Așteptăm complectarea comitetului prin nouă adesiuni.

Comitetul național vè va face cunoscutu în curëndu tôte condițiunile cari privesc pe exponanți precum și mijlocele de cari va putè dispune în favoarea exponanților din țără.

Guvernul român, ca și câteva alte state, a declinat invitațiunea Francei, dèr nu mai puțin patriotic ca Italia, Spania și Anglia, cari acordă subvențiuni inițiativei private, elu își va face, de sigur, onore ca pavilionul României, care este alu său, să apară cu strălucire pe Câmpul lui Marte din Paris. Laurii copiilor nu sunt ei și ai mumei?

Opiniile noastre, a tuturor, trebuie să se îndrepteze cătră acești lauri și îngrijirea noastră trebuie să fiă de a vè ajuta spre a-i culege.

Sè ne îndreptăm de pe acuma privirile noastre cătră această expozițiune universală, care va fi terenul unde voru veni să se concentre tôte produsele muncii sèrguitoare combinate cu geniu, unde fiecare națiune va trebui să se înfățișeze în grup compact, solidu, unitu pentru a căuta consacrarea operei civilisătoare sèvèrșită de copii săi.

Esistă deci în afară de ori ce preocupare de politica interioră un puternic interesu pentru națiune de a lua parte la aceste gloriose lupte ale inteligenței omenesce, care, — întocmai ca și recoltele sângeroase de pe câmpurile de bătăia, — au eroii și istoriografi lor.

Pe acestu tèrèmu, o declarăm, ori ce gândire politică, ori-ce meschină, ori ce ură personală, ar fi un simțământ vinovat. Dèr acestu simțământ nu se va ridica, nu. Fiă-care înțelege, că singura gândire care trebuie să-lu stăpânească este: totul pentru slava patriei.

Timpul însè grăbesce, trebuie să ne grăbim. Pe lucru deci, scumpi concetățeni! Ridicați sufletele vòstre la muncă, abnegația vòstră în sacrificiu, la înălțimea mării lupte, care se pregătesce. Gândiți-vè la gloria de a fi primiți acolo, la onoarea de a fi încoronați.

Intru câtu ne privesce, ne veți găsi acolo unde va fi nevoia ca să apèrăm interesele vòstre, acolo veți găsi pe prințul Gheorghe Bibescu, — ca delegatul nostru și comisarul nostru generalu la expozițiunea din Paris, — gata să facă totul spre a asigura triumfulu opintirilor noastre.

Chr. *Sulioti*, doctoru în dreptu fostu magistratu. *Anastase Simu*, mare proprietaru, licențiatu în dreptu dela Paris. Generalu Ioan Em. *Florescu*, consilieru comunalu fostu ministru de rèsboiu și președinte alu consiliului. *George Vernescu*, deputatu, consilieru comunalu, decanul advocaților, fostu ministru. *Nicolae Blarenberg*, deputatu consilieru comunalu. *Alex. Ciurcu*, publicist. *Ioan Alexandrescu*, consilieru comunalu. *Economu*, consilieru comunalu. *Efremu Ghermanu*, ajutoru de primaru. *Al. Gr. Ionescu*, consilieru comunalu. *Leon Paciuera*, ajutoru de primaru. *Naumescu*, consilieru comunalu. *Soimescu*, consilieru comunalu. *Alex. Riosianu*, ajutoru de primaru. *Cerenti Râmnicianu*, consilieru comunalu. *Chirioscoleo*, consilieru comunalu. *Rèceanu*, consilieru comunalu. *Alex. Catargiu*, fostu deputatu. *Dim. Clementu*, doctoru. *Grigoriu Capșa*, comersantu. *Alex. Florescu*, fostu consilieru domnescu. *E. Ghicu* proprietaru. *Bengescu*, fostu judecătoru de curte. *Gotteau*, arhitectu.

Gr. *Grădișteanu*, membru onoraru alu Academiei. *B. Florescu*, profesor. *Hillel*, bancheru. *Hommaire de Rell*, publicist. *R. Krețulescu*, redactoru-șefu alu diarului „L'Indèpendance Roumaine”, membru alu societății „Gens de Lettres de Paris”. *Leconte de Nouy*, arhitectu. *G. Em. Lahovary*, directorul diarului „L'Indèpendance Roumaine”. *Jean Lahovary*, deputatu. *I. de Lenșu*, proprietaru. *P. Millo*, proprietaru. *N. Filipescu*, deputatu, directorul diarului „Epoca”. *N. Cerkez*, ingineru. *N. Popu*, deputatu. *Pesiacov*, deputatu. *Pluvier*, ingineru. *Prager*, comersantu. *N. Racoviță*, primaru în Craiova. *Haritonu Racotta*, primaru în

seră și ei până acolo cu feciorul împèratului, dișe: — Este aici apròpe o fată care ar putè să ne scape de încurcatură, decă ar vrè să ne împrumute lanțulu cu care trage capacul peste gura coșului dela vatră.

Cel d'altu doilea dișe: — Cu drugul dela pòrtă am putea face o oiște.

Cel d'altu treilea dișe: — În locul cailor, vițelul ei ar putè prea bine să tragă trăsura.

Feciorul împèratului trimise pe un tènèru ca să ceră Singorrei să i împrumute cele trei lucruri. Ea se învoi, însè ceru ca în schimb s'o poftescă și pe dènsa la masă pe nuntă.

Lanțul și drugul fură întrebunțate tocmai cum dișeseră tinerii. Vițelul fu înhamat la calèscă împèrătèscă și Sigurd se putu întòrce la palat.

În ziua nunții Singorra intră în palat așa de frumos îmbrăcată, și ea chiar era așa de frumoasă, încatu la sòre te puteai uita ér la dènsa nu. S'apropiă de masă, împèjurul căreia se puseseră împèratul și cu toți nuntașii. Ea ținea într'o mână o cutiă în care erau închise trei păsèri și trei grăunțe de aur. Ea deschise cutia: douè păsèrele sburără

la feciorul ținènd făcare câte un grăunte de aur în pliscu. După ele alergă și păsèrica cealaltă, însè asta uitase să ia în cioc grăunțele de aur care rămasese în cutiă.

Păsèrelele vèdènd'o, că vine cu ciocul gol, îi dișeră: — Ai uitat și tu să iei grăunțele de aur după cum feciorul împèratului a uitat pe Singorra.

Atunci își aduse aminte Sigurd. Își cunoscu iubita și se repezi la ea:

— Tu ești adevèrata mea logodnică, și alta nu este!

Și feciorul împèratului povesti totu ce i se întâmplase din ziua când îl furase zina mării și îl dusese în împèrăția ei. Spuse cum îl scăpase Singorra.

Tòtă lumea îl asculta fòrte înduioșat și se uita cu multu respectu la fată.

Se hotări ca domnița streină se fiă dusă acasă la tatăl ei cu multă cinste.

Sigurd se cununa cu Singorra și lumea din tòtă împèrăția se înveseli și pe mine mă însărcinară să vè povestesc tòtă întâmplarea asta.

1888, 1 Iulie. I. S. Spartali.

Giurgiu. Dr. *Severeanu*, doctoru. *Theodolitu*, comersantu. *Vasile Vlădoianu*, proprietaru. *Varlam*, deputatu. *Ștefan Șufu*, publicist.

Intèmplări diferite.

O idilă de tren rusesc. În zilele trecute pe linia Libau-Romensk trenul de persoane, care mergea fòrte repede se opri deodată între Ruczensk și Mihanowice, atât de fără veste, încatu mulți dintre pasageri cădură de pe scaunele lor și se isbiră unul de altu. Când călătorii se uitară speriați pe ferèstră, o scenă fòrte comică li-se înfățișă înaintea ochilor. Mașinistul, ajutorul său și fochistul se băteau între ei pe marginea drumului. Mai întâi se vede, că își udaseră bine gâtlegiul, după aceea s'au certat și în fine au ajuns la pârulă. Lipsindu-le însè locul pe mașină opriră fără pregetu trenul pentru a se bate mai comod. După ce și sparseră capetele și se obosiră, săriră de nou pe locomotivă și porniră trenul.

Concertul D-nei Irena de Vladaia

datu în 26 Iulie (7 Aug.) în sala hotelului Nr. 1.

Fără să esagerăm concertul d-nei Irena de Vladaia, ne-a entusiasmă în adevèratul sensu alu cuvèntului, căci de multu timp n'am auditu o artistă atât de perfectă în cântare. Numai o artistă de primulu rangu este în stare să cânte astfel.

D-na de Vladaia dominèză vocea într'o estensiune dela a până la de 3 ori linialtu es cu o astfel de virtuositate, încatu aubitorului i se pare că se jòcă numai cu cele mai dificile pasagie și primesce impresiunea, că compozițiunea ar fi putut să fiă și mai grea.

Pe când tonurile de jos sunt cântate puternic și cu sonoritate, predă artista tonurile cele mai înalte cu-o ușurință și cu grația cu care ț-ară oferi unu gingaș buchetu de violele, ce te îmbată cu parfumul lor; și tocmai printr'asta se deosebesce adevèratul artistu de proletarii artei, cari se cănescu ca la o muncă grea.

Pe lângă timbrul argințiu alu vocii, intonațiunea curata, escelentul pianissimo, trilerile minunate în pozițiunile cele mai înalte, staccati aci fulgerători și cu putere, aci cùrgèndu ca mărghitarele, sunt o abilitate tehnică a tinerei cântărețe, care într'adevèru ne-a impus, și ne-a dovedit, că dènsa s'a dedicat cu tòtă iubirea artei sale.

Amicilor muzicii, cari au lipsit dela concertul de eri să le pară ră!

Aria giuvaierelor din „Faust” de Gounod; Romanța din „Mignon” de Thomas; aria clopotelor din „Lakmé” de Delibes și aria de ațipire din „Africana” de Meyerbeer, au fostu totu atâtea prestațiuni escelente de natură estrordinară, în care s'au validat tôte desterități tehnice ale cântăreței, a cărei voce cultivată și sonoră nu se pòte din destul lăuda.

Decă D-na de Vladaia ar onora fiă acum, fiă mai târziu Brașovul cu altu doilea concertu, pòte fi sigură, că va avea o sală plină, deòrece impresiunea strălucită a concertului de aseră va face să se lățescă pretutinden lauda artistei. Noi cari am asistat la concertu îi mulțumim din inimă d-nei Vladaia pentru plăcutele momente, ce ni le-a procurat.

Domnul Franck, care cu amabilitatea-i cunoscută, promise acompaniarea, o esecută cu abilitate deosebită entusiasmă de prestațiunile escelente ale concertistei. D-nii Krause și Pöschl își dederă tòtă silința să încadreze cu arta lor frumosul tablou. Deși numerii esecutați de dènsii n'au fostu ceva raritate, totuși contribuiri minunate la splendidul efect.

SCRIRI TELEGRAFICE.

Arad, 8 August. Procesul de presă alu generalului *Traianu Doda* a fostu amănatu dela 9 l. c., din cauza bòlei sale, pe ziua de 30 Octomvre a. c.

Paris, 8 August. În cursul zilei nu s'a întèplat nici o scenă sgomotòsă între greviștii și poliția. Consiliul de ministrii, sub președinița președintelui Carnot, a decisu a împedca ori-ce acte de violență.

Roma, 8 August. Ministrul președinte *Crispi* a anunțat adu în modu oficialu apropiata visită a împèratului Germaniei.

Reprezentatiune teatrală și petrecere.

Sâmbătă, în 30 Iulie st. v. (11 Augustu st. n.) se va da în Avrigu o reprezentațiune teatrală împreunată cu jocu, din partea tinerimei române studioase din Avrigu.

Scopul este înființarea unui fondu pentru repararea, acoperirea și îngredirea criptei nemuritorului dascalu *George Lazaru*, ale cărui osăminte — precum se scie — sunt aședate în curtea bisericii române din această comună.

Atātu reprezentațiunea, câtu și jocul se voru ține în curtea frumosu împodobită a casei comunale de acolo. Prețulu intrării: de familie locul I 1 fl. 50 cr., locul II: 1 fl.; de persoană locul I: 1 fl., locul II: 50 cr. Suprasolviri marinimose se primesc cu mulțamită și se voru cvita pe cale diaristică. Inceputul la 7½ ore sèra.

Avrigu (comitat. Sibiului), 25 Iulie st. v. 1888.

Programa:

1. O disertațiune biografică asupra lui *George Lazaru*.
 2. *Petra din casă*, comediu într'unu act, de *V. Alexandri*.
- In fine urmèză jocul.

* La casu, că timpul ar fi nefavorabilu, comitetul arangiatoru se îngrijesce a pune la dispozițiune On. Publicu o sală corèspundètoare.

** Contribuiri marinimose din provinciă sunt a se trimite la adresa D-lui Dr. *Ilie Stănilă*, medicu cercualu în Avrigu (comitatul Sibiului).

Cursul pietei Brașov

din 6 Augustu st. n. 1888

Bancnote romanesce	Cump.	8.70	Vend.	8.74
Argintu românesc	"	8.68	"	8.70
Napoleon-d'ori	"	9.88	"	9.92
Lire turcesce	"	11.20	"	11.24
Imperial	"	10.20	"	10.24
Galbin	"	5.88	"	5.91
Scris. fonc. „Albina” 6%	"	101.—	"	—
" " " 5%	"	98.—	"	98.50
Ruble rusesce	"	117.—	"	118½
Discountu	"	6½—8%	"	pe anu.

Cursul la bursa de Viena

din 7 Augustu st. n. 1888.

Renta de aur 4%	101.40
Renta de hartiă 5%	90.85
Imprumutul cailor ferate ungare	150.50
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	98.70
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei cailor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	114.
Bonuri rurale ungare	105.40
Bonuri cu clasa de sortare	105.10
Bonuri rurale Banat-Timisu	104.80
Bonuri cu cl. de sortare	104.80
Bonuri rurale transilvane	104.40
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	109.50
Imprumutul cu premiul ungurescu Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	131.25
Renta de hartiă austriacă	82.55
Renta de argint austriacă	82.20
Renta de aur austriacă	111.30
Losuri din 1860	138.50
Acțiunile băncei austro-ungare	869.—
Acțiunile băncei de creditu ungar.	305.50
Acțiunile băncei de creditu austr.	312.60
Galbin împèrătèscu	5.82
Napoleon-d'ori	9.78½
Mărci 100 imp. germane	60.40
Londra 10 Livres sterlinge	123.70

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

„ALBINA“

Institutul de credit și de economii
FILIALA BRAȘOVŪ.

Scrisuri fonciare de 5%

ale
Institutului de credit și de economii „ALBINA“
în Sibiu.

Aceste scrisuri fonciare notate la bursa din Budapesta aduc 5% interese și oferă siguranța cea mai mare, fiind ele asigurate:

1. Prin ipotecă mai mare ca întreită, care adică întrece siguranța populară usitată.
2. Prin un fond special de garanție prescris prin lege de fl. 200,000 elocate în efecte publice sigure.
3. Prin totă cealaltă avere a institutului.

Cuponii de interese se plătesc fără de nici o subtrahere, la semestru, în 1 Ianuarie și 1 Iulie la cassa institutului în Sibiu, la subscria filială în Brașov și la „Banca comercială ungară“ în Budapesta. La cerere pe scrisurile fonciare se dau împrumuturi până la 90% a valorii lor de curs pre lângă 5 1/2 % pe an.

Scrisurile fonciare se rescumpără în valoarea lor nominală cel mult în 30 ani, prin tragere la sorți în tot anul. Ele se află de vânzare în cursul zilei de fl. 98.50 la

Filiala din Brașov

a „ALBINEI“, institut de credit și de economii.

Oarele de birou sunt dela 8 a. m. până la 2 p. m.

Căști laterală de 10 fl. pe zi

fără capital și fără risc prin vânzarea de losuri plătibile în rate în sensul articolului de lege XXXI din 1883.

Oferte primesc
Societatea de schimb din Budapesta
Adler & Comp., Budapest.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, în librăria Nicolae Ciurecu și Albrecht & Zillich.

Schimbare de local.

Subsemnatul face cunoscut onor. public din oraș și împrejurime, că s'a mutat cu prăvălia sa de manufacture în

Strada Flosului No. 26.

Casa văduvei Gross.

Cu înaltă stimă

Iosif Schul.

111,3-3

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta:

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 10 de minute séra.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 10 minute dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineața.
Trenul mixt Nr. 318: 1 ora 55 minute după amiază.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amiază.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute séra.

2. Dela București la Brașov:

Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amiază.
Trenul accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute séra.

A. Plecarea postelor:

- a) Dela Brașov la Râșnov-Zărnesci-Brană: 12 ore 30 m. după amiază
b) „ „ „ Zărnesci: 4 ore după amiază.
c) „ „ „ în Săcuime [S. Georgi]: 1 ora 30 minute noaptea.
d) „ „ „ la Făgăraș: 4 ore dimineața.

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRAȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provădută cu cele mai noue mijlăce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primesc și efectuează tot felul de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aur, argint și color, table, etichete de tot felul și executate elegant.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facture, liste cu prețuri curente, avisuri, recomandări, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în color.

Disponendă de mașini perfecționate și de isvóre eftine pentru procurarea hărtiei, stabilimentul nostru tipografic este în pozițiune a eseuta orice comandă în modul cel mai exact și estetic precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov, piața mare Nr. 22, etagiul I, cătră stradă. Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.